

værende Formand for den grundlovgivende Rigsforsamling den Mening gjældende, at Eftergivelse lige saa godt maatte kunne finde Sted ved Lov som efter frivillig Tilskyndelse fra Kommunens Side, og han erklærede udtryffeligt angaaende et Ændringsforslag, som var stillet, at en saadan Eftergivelse med Hensyn til ydet Fattigunderstøttelse ikke vilde være grundlovsstridig, dersom Sagen var tagen i sin Almindelighed; kun paa Grund af, at det Ændringsforslag, han omtalte, havde indskrænket Spørgsmaalet til at gjælde med Hensyn til Valgretten, erklærede han, at det stred mod Grundloven. Nu ser man altsaa, at den, der saa at sige var Personifikationen af dem, der gaved Grundloven, har forstaaet Grundlovens Bestemmelse saaledes, at en Eftergivelse ved Lov ikke vilde komme i Strid med Grundloven. Der er allerede af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Chr. Rimeskiold) gjort opmærksom paa, at Kommunens Stilling lige overfor Spørgsmaalet om Pligten til at yde offentlig Understøttelse ahang ikke af dens Godtbefindende, men er underkastet Loven. Jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, at i Grundlovens § 84 stadfæstes den Anskuelse, som blev udtalt og paavist med Hensyn til enkelte Love af det ærede Medlem; thi der staar der udtryffeligt, at Retten til at erholde Hjælp af det Offentlige skal underkaste sig de Forpligtelser, som Lovene herom paabyde. Man ser altsaa, at Loven er det Regelgivende med Hensyn til Kommunens Forhold ligeoverfor Ydelsen af Fattigunderstøttelse. Jeg tror saaledes, at det, der her foreslaas, er Noget, der ligger i Grundlovens Aand og Indhold. Det er ogsaa min Mening, at, dersom det ikke skulde være tilladt at faae Valgrettens Nydelse igjen, naar Eftergivelse er sket, uden ved Lov, kunde denne Indskrænkning have staaet i Grundloven; men derom melder Grundloven Intet. Den siger simpelthen, at, naar Understøttelsen er eftergivet, saa er den Omstændighed bortfalden, der har berøvet Vedkommende Valgret, at han nemlig har faaet Fattigunderstøttelse. Jeg ser saaledes ikke, at Ministeren i nogen Maade har kunnet paavise, at der er noget som helst

Grundlovsstridigt i at give en Lov, hvorved man under visse Betingelser eftergiver forhen ydet Fattigunderstøttelse. Der blev af det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Klein) fremsat det Spørgsmaal, om det skulde være rigtigt at paalægge Kommunen at eftergive Fattigunderstøttelse; dertil vil jeg sige, at Grunden til, at vi have bragt dette Spørgsmaal frem ved dette lille Lovforslag is netop er den, at vi have ønsket at vise, at der i denne lovgivende Forsamling hersker en saadan Anskuelse, at man ikke betragter det som uvigtigt, at Folk kunne faae politisk Opreisning ligeoverfor Fattigunderstøttelses-spørgsmaalet, især naar de kunne erholde det overfor Forbrydelse. Jeg vil ogsaa endnu engang henlede det ærede Things Opmærksomhed paa dette sidste Punkt. Er det ikke forunderligt at tænke sig, at man kan faae Tilgivelse og Glemsel for en Forbrydelse, saaledes at man igjen kan blive en aktiv Borger, men at man ikke skulde kunne blive en aktiv Borger igjen, fordi man havde nydt Fattigunderstøttelse og maasse nydt den aldeles uden egen Skyld? Er det ikke forunderligt at tænke sig, at Fattigdom kommer til at staa som den værste af alle Forbrydelse? Jeg skal i Dyrigt ikke udbrede mig videre om dette, men blot paapege det; jeg tror, at Grundlovens Bestemmelse noksom viser, at netop hele dette Spørgsmaal om Betingelsen for, hvorvidt en Eftergivelse kan finde Sted eller ikke, maa henhøre under den almindelige Fattiglovgivning, og det er aldeles rigtigt, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds har sagt, at Kjernen i vort Forslag ganske vist er et Spørgsmaal, der vedkommer Fattiglovgivningen, og det ærede Medlem har ikke opfattet min Indsigelse rigtig, da han troede, at jeg vilde negte dette; jeg vilde blot gjøre opmærksom paa, at for os var det netop Hovedsagen at faae det givet Indflydelse nu og ikke om 3 Aar, og at det taber sin Betydning for os, naar det ikke kan blive vedtaget med saadanne Bestemmelser, at Folk kunne komme til at nyde Valgret ved de forestaaende Valg i Genhold til det, som nu vedtages. Jeg siger, at det virkelig vilde være besynderligt, om vi nu vilde rive dette ene Punkt ud af Fattiglovgivningen